

Allas kahe aasta pärast, kui see jutt liikuma oli haknud, vakkus Jaan südant ja lätt faupmehet tütrele, mis see ka waasta wöttis. Ka wanemad andsiwad oma loa selleks abielufs, mis õige õnnelik oli.

Jaan sai pärast oma äia poolmeheks kauba- toimetamises, ja et äial muid lapsi ei olnud ka tema varanduse pärijaks ja rikkaks meheks.

See oli lühidelt Jaani elulugu. Meil on linnades faupmehi küllalt, kes sel ebf muul viisil jõuufaks on saatud. Kui need föik meie rahva asjast osa wötafsiwad, siis lähefsiwad föik ettewõtmised paremine forda. Aga kahju, see ei ole nõnda! Head jääwad rahva asjast enamiste iffa faugele ja ei tahagi teada, et nad Eestlased on. See sundis ka suin Jaaniga. Kahju full! Aga teeme tööd, et asi selle poolest paraneb.

S o o w i s ö r m u s.

(Satsa ennemuistne jutt.)

Its noor talupoeg, selle käsi sohta pidades mitte dige hästi ei tahtnud käia, iestus oma adra juures ja puqfas natuke tööst, higi otsa eest ära pühkides. Sel ajal tuli üks wana nõiakene kiki warwil ja ütles tema vastu: „Mis sa waewad ennast, ja su asi ei lähe ometi paremaks! Mine kaks päewa järestikku otse edasi, kuni sa ühe männa juure jõuad, mis metsas isepaigas seisab ja förgem-

on kui föik teised puud. Kui sa selle maha raiud, siis on su õnn käes.“

Talupoeg ei laeknud seda enesele sahte forda ütelda, wöttis kirwe ja läks teele. Kahe päewa pärast leidis ta männa üles. Warsti hakkas ta teda maha raiuma. Sel silmapilgul, kui mänd ümber kuskus ja suure wäega waasta maad lõi, langeb tema för, gemast ladwaast linnupesa kahe munaga välja. Munad weeresiwad maha ja läksiwad katki. Ühest munast tuli noor kotsas ja teisest wäike fuldne sõrmus välja. Kotkas kasvis silma nähes, funni ta pea poole mehe förguseni ulatas, raputas oma tiivasid, nagu tahaks ta neid proovida, tõusis natuke lendu ja hüüdis siis:

„Sa oled mind wangist lunaстанud. Wöta tänufs see fuldne sõrmus, mis teisest munast välja tuli! See on üks soowisõrmus. Kui sa teda sõrmes ümber keerutad ja selle juures midagi soowid, siis läheb see warsti täide. Aga üks ainuke soowimine on sõrmuse sees. Kui see on soowitzud, siis on sõrmus föik omast wäest ilma ja on nagu muugi sõrmus. Selle pärast mõile hoolega järele, mis sa omale soowid, et sul pärast seest mitte kahju ei ole.“

See pääle tõusis kotsas lendu, föikuks kaua aega keerutades talupoja pää kohal ja lendas siis hooga hommiku poole.

Talupoeg wöttis sõrmuse, pistis ta sõrme ja hakkas kodu poole minema. Kui õhtu käes oli, joudis ta ühte liinna. Sääl seisis üks fuldiepp oma poes ja müüs palju fallid sõrmuseid. Talupoeg näitas temale sa oma sõrmust ja küsits temalt, kui palju ta peaks maksma.